

[Finansministeren.]

vente Finanslovens tredje Behandling eller Tillægsbevillingsloven for 1934—35, inden man opfører Beløbet til Kurstab.

Ved Finanslovens tredje Behandling vil man endvidere kunne beslutte, at de ca. 10 Mill. Kr., der antagelig spares i Tilskud til Landkommunerne, ogsaa opkræves med deres fulde Beløb for 1934—35 til Fordel for Statskassen, og man vil derved have Dækning for et eventuelt Kurstab.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Finanslovsforslag til velvillig Behandling.

Jeg ønsker dernæst at gøre et Par Bemærkninger om Forholdene i indeværende Finansaar.

Som tidligere omtalt vedtoges Finansloven ved tredje Behandling med et Underskud paa 46,7 Mill. Kr. Hertil kom senere forskellige Bevillinger, saaledes til Landbrugsministeriet 1,2 Mill. Kr., til Indenrigsministeriet 20 Mill. Kr. som Tilskud til Landkommunerne og 1,5 Mill. Kr. Genbevilling til vanskeligt stillede Kommuner; desuden Bevillinger vedrørende Socialministeriet til et Beløb af ca. 14 Mill. Kr. og til Justitsministeriet til Udgift til Statspolitiet ca. 1 Mill. Kr. samt nogle mindre Beløb. Selv om der i visse Tilfælde kan blive Tale om en Mindreudgift, maa man sikkert regne med et Beløb paa ca. 90 Mill. Kr. — altsaa de 46,7 Mill. Kr. samt de Beløb, jeg her har nævnt.

Til delvis Dækning af disse Udgifter vedtoges der Love, der tilsigtede at give Dækning for ca. 46 Mill. Kr. Den daværende Finansminister anførte i sin Forelæggelsestale for de paagældende Skatte-lovsforslag, at man ikke paa det Tidspunkt skulde søge yderligere Dækning for Driftsunderskuddet, men at man foreløbig vilde se, hvorledes Forholdene udviklede sig; det maatte da blive Regeringens og Rigsdagens Opgave at tage Stilling til, hvad der videre skulde gøres, hvis yderligere Indtægt var paakrævet.

Finansminister Bramsnæs var ogsaa klar over, at Lovene ikke i indeværende Aar vilde indbringe 46 Mill. Kr., idet Lovene, der bortset fra Arveafgiften skulde gælde til 1. Juli 1934, først vedtoges den 9. Maj, hvorfor en Del af de indirekte Skatter først vilde komme til Indtægt i 1934—35, og det midlertidige Tillæg til Arveafgift, som er beregnet til ca. 9 Mill. Kr., vil først indgaa med det fulde Provenu i Løbet af 3—4 Aar. I indeværende Aar ventes Tillægget til Arveafgiften saaledes kun at ville indbringe $\frac{3}{4}$ Mill. Kr.; de indirekte Skat-

ter, der skulde indbringe ca. 16 Mill. Kr., vil for 1933—34 kun indgaa med ca. 10 Mill. Kr., og Tillægsindkomstskatten, der var beregnet til 23 Mill. Kr., altsaa 20 Mill. Kr. til Amtskommunerne og 3 Mill. Kr. til Statskassen, vil i alt kun give 21,4 Mill. Kr., altsaa kun 1,4 Mill. Kr. til Statskassen mod de beregnede 3 Mill. Kr. Der vil altsaa i alt kunne regnes med en Indtægt som Følge af disse Skattelove paa 32,2 Mill. Kr. i Finansaaret 1933—34.

Da nogle af Udgifterne i 1933—34, som jeg tidligere anførte, egentlig henhører under Regnskabet for 1932—33, vil det være rimeligt ved Tillægsbevillingsloven at overføre de ca. 8 Mill. Kr.s Overskud i 1932—33 til indeværende Finansaars Regnskab.

Til Dækning af Kurstabet i indeværende Aar er der opført 21,5 Mill. Kr., og selv om der hertil skal lægges Renter af Statens Overtræk i Nationalbanken, maa der dog regnes med en Mindreudgift paa denne Konto. Denne vil foreløbig kunne anslaas til 6—7 Mill. Kr., men det kan jo ikke med Sikkerhed siges, hvad Beløbet vil blive, naar Regnskabet skal afsluttes.

Nationalbankens Afgift er i indeværende Finansaar opført med 750 000 Kr., men efter det nu oplyste vil dette Beløb blive forhøjet til 2 026 000 Kr., altsaa en Merindtægt paa 1,3 Mill. Kr.

Medens man ikke kan regne, at de ordinære Formue- og Indkomstskatter vil indbringe mere end budgetteret, er der en ikke ubetydelig Opgang i Forbrugsafgifterne. Af den Indberetning, Departementet for Forbrugsafgifter i Dag har afleveret, fremgaar, at Indførselstolden det første Halvaar i Aar har været 47,6 Mill. Kr., og den anslaas paa dette Grundlag til 95 Mill. Kr. for hele Aaret. Det er 8 Mill. Kr. mere end budgetteret. De øvrige Forbrugsafgifter viser ligeledes Opgang. Den samlede Indkomst — heri altsaa ogsaa medregnet Toldafgifterne — har i de første 6 Maaneder været 119,6 Mill. Kr., og for det 2det Halvaar beregner man paa Grundlag af Indtægten i 1ste Halvaar Indtægten til 116,1 Mill. Kr. Naar Indtægten anslaas til 3,5 Mill. Kr. mindre i 2det Halvaar end i 1ste, er det, fordi man ved, at Ølskatten vil blive betydelig mindre i sidste Halvaar, medens man til Gengæld vil faa betydelig mere ind i Tillægsafgiften paa Sukker, idet denne Afgift ikke virkede i hele 1ste Halvaar.

Man skulde herefter kunne regne med en samlet Indtægt paa 235,7 Mill. Kr. eller 20,8 Mill. Kr. mere end opført paa Finansloven. Af denne Merindtægt paa 20,8 Mill. Kr. hidrører dog de 9,3 Mill. Kr. fra de i